

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر متقابل حس تعلق به مکان و ارتقا امنیت اجتماعی در مجموعه مسکونی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احسان شبانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی حافظ شیراز

زهرا رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی حافظ شیراز

خلاصه مقاله:

روند توسعه کشور و نیاز روزافزون به مسکن، طراحی و ساخت مسکن پایدار از ضروریات اجتناب ناپذیر می باشد. مسکن یکی از مهمترین نیازهای بشر برای رسیدن به آرامش، درون گرایی و دریافت حس امنیت است. یکی از فاکتورهای داشتن مسکن پایدار وجود سطح امنیت مطلوب در فضاهای مسکونی است. کم توجهی به مکان زندگی، حفظ و تداوم حس مکانی که انسان در آن سکنی گزیده است، مسئله ای است که در دهه های اخیر به خصوص در کشورهای در حال توسعه به صورت گسترده ای رخ داده است. امروزه نگاه اغلب افراد ساکن در مجموعه های مسکونی به فضای زندگی خود، نگاهی غریبه و عاری از تعلق و دلبستگی به آن است و اکثرا در ذهن خود چنین تصور میکنند که مکان زندگی برای آنها محل دلخواه نبوده و باید روزی آن را ترک و به جای دیگر بروند. این امر ضرورت بررسی عوامل موثر بر حس تعلق را بیان میکند تا گامی در جهت افزایش تعلق و دلبستگی به فضای مسکونی برداشته شود. میشود با استفاده از راهبردهای ایجاد تعلق خاطر به فضا در مرحله برنامه ریزی و طراحی معماری نهایتاً به مجموعه مسکونی ای با سطح امنیت مطلوب دست یافت. این امنیت چه به لحاظ روانی و چه فیزیکی ارتباط مستقیم با فضای کالبدی معماری دارد. یعنی این فضای کالبدی میتواند هم به لحاظ گونه طراحی فضاهای مستعد جرم پذیری را کاهش دهد و هم بوسیله ایجاد همسایگیهای مناسب و ایجاد ارتباط و شناخت انسانی برای ساکنین باعث بهبود وضعیت امنیت مجموعه مسکونی شود. این پژوهش با روش مطالعات کتابخانهای به بررسی راهکارهایی برای ایجاد حس تعلق به مکان پرداخته که این راهکارها باعث ایجاد امنیت اجتماعی در مجموعه های مسکونی میشود.

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، امنیت اجتماعی، مجموعه مسکونی، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989205>

